

Το άνοιγμα των Ουρανών κατά τα Θεοφάνεια

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=86919>]

Για να δεις δε και το ύψος της υπεροχής του βαπτιζόμενου σήμερα κατά σάρκα απέναντι όλων, μελέτησε αυτό. Γράφτηκε ότι «ανεώχθησαν αυτώ οι ουρανοί». Φανερώθηκε δε με έργα σ' εμάς ότι όχι απλώς οι ουρανοί, αλλά η ίδια η αγκαλιά του ανώτατου Πατέρα ανοίχθηκε σ' αυτόν. Και από εκεί προήλθε το Πνεύμα και η φωνή η οποία μαρτύρησε για τη γνησιότητα της υιότητας. Και οι ουρανοί είναι κήρυκες αυτού του γεγονότος σαν κάποια παγκόσμια στόματα που ανοίχθηκαν όχι μόνον για τους αγγέλους του ουρανού αλλά και για τους ανθρώπους στη γη, για να διατρανώσουν σ' όλους την κατά την ουσία και δύναμη και δεσποτεία του παντός ομοτιμία του Υιού προς τον ουράνιο Πατέρα και το εκπορευόμενο απ' αυτόν Πνεύμα. Μόνον σ' αυτόν λοιπόν προσευχόμενο ανοιχτήκαν οι ουρανοί και μόνος αυτός ανάγνωσε τους αιώνιους λόγους της προνοίας, καθώς και τους απόκρυφους θησαυρούς της σοφίας στον πατρικό κόλπο, τα ανεξερεύνητα βάθη και τα μυστήρια του Πνεύματος.

«Βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος και ιδού ανεώχθησαν αυτώ οι ουρανοί». Βλέπετε ότι το άγιο Βάπτισμα είναι η πύλη των ουρανών που εισάγει εκεί τους βαπτιζόμενους; Διότι δεν είπε απλώς ανοίχθηκαν, αλλά ανοίχθηκαν γι' αυτόν οι ουρανοί. Αλλά όλα όσα έγιναν σ' αυτόν, για μας έγιναν. Λοιπόν για μας ανοίχθηκαν οι ουρανοί και με ανοιγμένες τελείως τις πύλες τους περιμένουν την είσοδό μας. Για μας ανοίχθηκαν οι ουρανοί και εμάς καθάρισε. Διότι δεν χρειαζόταν ο ίδιος κάθαρση ή άνοιγμα ουρανών.

Και αυτά τα είδε ο Ιωάννης, για να μπορεί να λέει σ' όσους θα ρωτούσαν ύστερα: «Καγώ εώρακα και μεμαρτύρηκα ότι ούτος εστίν ο Χριστός ο του Θεού υιός». Είδε λοιπόν ο Ιωάννης το Πνεύμα του Θεού να κατεβαίνει ως περιστέρα και να έρχεται πάνω στον Χριστό. Φανερώνει δε και η μορφή της περιστεράς την καθαρότητα του Χριστού. Διότι αυτό το πτηνό δεν πετά πάνω από τόπους ακάθαρτους και βρωμερούς. Και μαρτυρεί μαζί με τη φωνή του Πατέρα από ψηλά που έλεγε την ίδια στιγμή «ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός εν ω ευδόκησα». Δηλαδή αυτός είναι τον οποίον δείχνει το πνεύμα μου ως συναίδιο Υιό. Διότι ο

Πατέρας χρησιμοποιώντας ως δάκτυλο το ίδιο και συναΐδιο και ομοούσιο και υπερουράνιο Πνεύμα με τη φωνή του και δακτυλοδεικτώντας από τον ουρανό συγχρόνως και δείχνοντας τη συνάφεια του προς αυτόν τον βαπτιζόμενο στον Ιορδάνη τον απέδειξε υιόν του αγαπητό φανερά και τον κήρυξε σε όλους.

Αναβιβάζεται δε και η δική μας φύση συνθεωρούμενη αχώριστη με τον Υιόν του Θεού προς εκείνη την αξία, ώστε εμείς βαπτιζόμενοι να βγάζουμε τον παλαιόν άνθρωπο και να ντυνόμαστε τον Χριστό, τον νέον Αδάμ. Διότι εφ' όσον ο μονογενής Υιός του Θεού έλαβε τη δική μου φύση και την έκανε καινούρια ενωθείς υποστατικά μαζί της, μετάδωσε σ' αυτήν από τη χάρη του και ο καθένας από εμάς λαμβάνει από αυτόν την άφεση των αμαρτημάτων. Και την μεν φύση μας την οποία προσέλαβε από εμάς για χάρη μας την έκανε καινούρια και αγιασμένη και δικαιομένη την έδειξε υπάκουη στον Πατέρα κατά πάντα, με εκείνα τα έργα τα οποία ο ίδιος έπραξε και έπαθε ενωμένος μ' αυτήν υποστατικά, σε κάθε ένα δε από εμάς τους πιστούς όχι μόνον τη φύση αλλά και την υπόσταση έκανε καινούρια και χάρισε την άφεση των αμαρτιών με το βάπτισμα, με την τήρηση των εντολών του, με την μετανοία, την οποία χάρισε στους πταίοντες και με την μετάδοση του σώματός του και του αίματός του.

Με το να πει δε ο Πατέρας από τους ουρανούς ότι «ούτος εστίν ο υιός μου ό αγαπητός, εν ω ευδόκησα», έδειξε ότι όλα τα άλλα όσα ειπώθηκαν από τους προφήτες, οι νομοθεσίες, οι επαγγελίες, οι υιοθεσίες, ήσαν ατελή και απέβλεπαν προς τον τωρινό σκοπό και εκπληρώθηκαν με το σημερινό μυστήριο. Αλλά και αυτή ακόμα η από αρχής καταβολή του κόσμου σ' αυτόν απέβλεπε, τον κάτω μεν ως υιό ανθρώπου βαπτιζόμενο, άνωθεν δε μαρτυρούμενο ως μόνον Υιό αγαπητό, για τον οποίον και από τον οποίον έγιναν τα πάντα. Λοιπόν και ήη απ' αρχής δημιουργία του ανθρώπου γι' Αυτόν έγινε. Και ο άνθρωπος πλάσθηκε κατ' εικόνα Θεού, για να μπορέσει κάποτε να χωρέσει το αρχέτυπο. Και ο νόμος στον Παράδεισο που δόθηκε από τον Θεό γι' Αυτόν δόθηκε. Διότι δεν θα τον έδινε ο Θεός, εάν επρόκειτο να μείνει για πάντα ανεφάρμοστος.

Και όσα μετά από το νόμο αυτόν λέχθηκαν και έγιναν από τον Θεό, γι' Αυτόν έγιναν σχεδόν όλα· και μπορούσε να προσθέσει κανείς και τα υπερκόσμια όλα, τις αγγελικές δηλαδή φύσεις και τάξεις και τις ουράνιες θεσμοθεσίες. Σ' αυτόν το σκοπό όλα απ' αρχής έχουν διακονήσει, δηλαδή την θεανδρική οικονομία. Διότι το τέλειο και αγαθό θέλημα του Θεού είναι ευδοκία· αυτός δε ο Χριστός είναι ο μόνος, στον οποίον ευδοκεί και αναπαύεται και αρέσκεται τελείως ο Πατέρας. Αυτός είναι ο θαυμαστός σύμβουλος, ο της μεγάλης βουλής άγγελος, που ακούει και μιλά σύμφωνα με το θέλημα του Πατέρα του και παρέχει ζωή αιώνια σε όσους τον υπακούουν. Αυτήν την αιώνια ζωή ας κερδίσουμε όλοι με τη βοήθεια του

βασιλιά των αιώνων Χριστού, στον οποίον αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση με τον άναρχό του Πατέρα και το πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό Πνεύμα τώρα και πάντοτε και στους ατέλειωτους αιώνες. Αμήν

(σε νεοελληνική απόδοση)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ. ΤΕΥΧΟΣ 10 . ΕΤΟΣ 1991 .